

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 227 af 27. maj 1970 om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender (Folketingstidende 1969-70, sp. 2415, 5578 og 5801: tillæg A, sp. 1953: tillæg B, sp. 1481 og 1631: tillæg C, sp. 545) er senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 526 af 13. august 1986.

Den nuværende struktur for kommunernes og amtskommunernes opgaver på det sociale område blev gennemført i begyndelsen af 1970'erne som en følge af socialreformkommissionens 2 betænkninger (nr. 543 om struktur og dagpenge og nr. 664 om service og bistand).

Forslagene i den første betænkning beroede på ønsket om en mere koordineret struktur, der bedre skulle være i stand til at danne rammen om socialpolitiske mål og metoder og samle de flest mulige opgaver på det sociale område i kommuner og amtskommuner. Forslagene skulle endvidere ses som en nødvendig tilpasning til kommunalreformen, der trådte i kraft den 1. april 1970.

Ved opgaveoverførslerne i 1970'erne blev mange sociale opgaver udlagt dels på kommunalt, dels på amtskommunalt niveau. Den seneste udlægning skete pr. 1. januar 1980 af særforsogets opgaver til amtskommunerne.

Ved udlægningen af opgaverne efter sociallovgivningen havde socialreformkommissionen lagt vægt på et helhedssyn på den enkeltes og familiens behov. Der blev endvidere lagt vægt på, at den enkeltes og familiens sag, der kunne rumme følsomme oplysninger, blev behandlet fortroligt.

Det blev derfor besluttet, at henlægge visse typer af sager efter lovgivningen til det sociale udvalgs selvstændige kompetence i kommunerne. Tilsvarende blev visse typer af sager henlagt til social- og sundhedsudvalgets selvstændige kompetence i amtskommunerne. Dette indebærer, at kommunens sociale, sundhedsmæssige og arbejdsmarkedsmæssige anliggender efter § 6, stk. 1, i den sociale styrelseslov ikke kan henlægges til andre udvalg. For amtskommunerne indebærer den selvstændige kompetence, at sociale anliggender, der er henlagt til social- og sund-

hedsudvalget, ikke kan henlægges til andre udvalg, jf. § 16, stk. 1, i den sociale styrelseslov.

Efter § 9 og § 17 i den sociale styrelseslov gælder endvidere, at der skal oprettes en særlig forvaltning for de anliggender, der hører under det sociale udvalgs selvstændige kompetence.

Dette indebærer, at dele af administrationen af anliggender under socialudvalget ikke kan henlægges til andre forvaltninger.

I kraft af en lang række bestemmelser i den sociale lovgivning (bistandsloven, sygedagpengeloven, pensionslovgivningen m.v.) udøver det kommunale socialudvalg en selvstændig kompetence i sager vedrørende ydelser til enkeltpersoner. På disse områder er budgetansvaret hos kommunalbestyrelsen, men den har i princippet ikke kompetence til at fastlægge nærmere retningslinier vedrørende indholdet af det sociale udvalgs afgørelser på disse områder.

Tilsvarende er en del opgaver henlagt til de amtskommunale social- og sundhedsudvalg, men uden at amtsrådet har indflydelse på udvalgets afgørelser.

Den sociale lovgivning har dog også i en række bestemmelser henlagt opgaver til kommunalbestyrelsen og amtsrådet. På institutionsområdet er det således kommunalbestyrelsen, der sørger for det nødvendige antal pladser på de sociale institutioner, og på hjemmehjælpsområdet for det nødvendige antal hjemmehjælpere.

Ligeledes har amtsrådet bl.a. ansvaret for det nødvendige antal pladser på de amtskommunale institutioner.

Denne administration er ikke undergivet det sociale udvalgs selvstændige kompetence.

Derimod er visitationen til institutionerne undergivet den selvstændige kompetence for det sociale udvalg og det amtskommunale social- og sundhedsudvalg.

Efter den sociale styrelseslov § 6, stk. 2, og § 16, stk. 3, kan indenrigsministeren efter aftale med socialministeren stadfæste bestemmelser, hvorved § 6, stk. 1, og § 9 samt § 16, stk. 1 og § 17, stk. 1, som led i en forsøgsordning fraviges. Den selvstændige kompetence kan dog ikke flyttes som led i forsøget. Denne forsøgsbestemmelse blev indsat i loven i 1984.